

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 8. STYCZNIA 1802 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 27. Grudnia.

Po zejściu z tego świata Xiążęcia dziedzielnego Badeńskiego, Kommandant Kozłowskiemu regimentu mulzkietyerów Generał Major Makłuziew naznaczony Szefem onego. Tegoż regimentu Kapitan Heling będzie Adjutantem Szefa regimentu grenadyerów Matarossyjskiego, Generała infanteryi dziedzielnego Xiążęcia Badeńskiego. Swity Monarszey Podpółkownik Grefser otrzymał rangę Półkownika. Uwalniaią się od służby na własną prośbę: Tambowskiemu batalionu garnizonowego Półkownik Sipiagin z mundurem. Od armii Generał Major Raiewski z mundurem; leibgardyi batalionu strzeleckiego Stabs-Kapitan Gwozdiew z rangą Kapitana i mundurem. Apłzerofskiego regimentu mulzkietyerów Major von Richter przezydzie do Tauryjskiego regimentu grenadyerów. Talskiego regimentu mulzkietyerów Major Czyżow przezydzie z wyższą rangą do służby cywilney; Archangelgorodzkiego regimentu mulzkietyerów Major Sinicin uwalnia się od służby z rangą Podpółkownika i mundurem. Orenburgski Gubernator Cywilny Konsyliarz Glaisenap na własną prośbę uwalnia się od służby, w nadgródę 41: letnich usług z pensyą dożywothią półowy gaży.

Z Bożey Łaski My ALEXANDER I. IMPERATOR i Samowładca całej Rossyi ettc. ettc. ettc.

Nadgradzając prawdziwą i pożyteczną zaślugę w stanie wojskowym i cywilnym, wdzięczna Oyczyzna, wiertnych i przywiązanych Synów swoich z upodobaniem wieńczyła wielorakimi znakami dystynkcyi, każdemu Stánowi właściwemi. Tak między innymi w nadgródę dzieł wojennych postanowiono order S. Jerzego; w nadgródę zasług cywilnych i cnot obywatelskich order S. Włodzimierza. Stanowiąc te Ordery w Bogu spoczywająca Babka Nasza; WIELKA KATARZYNA; zapewnić chcąc nadgródę zasługom należną, osobnym statutem nadała prawa; samym Kawalerom zachowanie onego w całości zostawiła; na siebie i Następców swoich uroczyscie przyięła dostoyność: Głowy Orderów. Wie świat cały, że sławne dzieła; znamienite cnoty; liczne w domu i na wojnach zasługi; z tego urzędzenia; jak że źródła wypłynęły. Rossyjscy rycerze pragnąc na siebie zwrócić oko wdzięczney Oyczyzny; bydz zaszczyconemi orderem zwyciężkim; śmiejąc narazali się na wszelkie przypadki; śmierć nawet straszną im bydz przestała. Podobnym sposobem; cnoty obywatelskie; zasługi w pokoju pożyteczne krajowi; nie mnięj potężną pobudkę i zachęcenie znajdowały w orderze S. Włodzimierza.

Po wydanym r. 1797; statucie nowym Rossyjskich Orderów; nagradzanie zasług znakami orderu S. Jerzego i Włodzimierza w zwyczajnie nie było; chociaż świętey pamięci Ociec Nasz IMPERATOR PAWEŁ I. w dzieł Koronacyi swojej; pierwszy z tych orderów uroczyscie potwierdził; jakoteż statut onego. Dziś przywracając obydwu do pierwzey świetności; osądziłisiny za rzecz przyzwoitą przepisać sposob

i porządek; według którego można one otrzymać; ażeby to nie podlegało żadney wątpliwości i tłumaczeniu; stosując się do 5. i 16. artykułów orderowych. Orderem S. Włodzimierza zaszczycony bydz miał; oprócz osob których godność Nam dobrze jest wiadoma; za przełożeniem Rzadzającego Senatu; i pierwzych trzech Collegiów do rady orderowej wchodzących:

Reszta potem.

z Wiednia 3. Stycznia.

Chcąc czym prędzey wyjąć z cyrkulacyi monetę zdawkową; która się rozmnożyła niezmiernie w Państwach Austryackich podczas wojny; Cesarz Jmć ustanowił dziś lotteriyą. Kapitał jej wynosić powinien 10. millionów złotych ryńskich; podzielony na 200. tysięcy losów; stawka w złocie i srebrze nietopionem; albo też ważnych dukatach; od 15. Lutego trwać będzie do 14. Sierpnia; z niemalym dla tych zyskiem; krórczy przed d. 15. Marca postawia; hipoteką lotteriyi wzystkie złote i srebrne w Monarchii całej kopalnie; raz tylko co rok ma bydz ciągniona przez lat 10. Ten sposób pohięważ dostateczny nie jest do polepszenia interesów skarbu przez wojnę wyniszczonego; wkrótce podobno podwyższemy podatek na rzeczach do zbytku służących i wygodny; jakie są: dyamenty; konie; karty; wina zagraniczne; czekolata; kawa; cukier; sukna; i materye jedwabne. — Odnowiła się u nas w tych dniach pogłoska; że Austryackie dzierżawy we Włofzech od brzegów Adigi do Addy miał bydz rozszerzone; a Biskupstwa w granicach cyrkutu Bawarskiego leżące dostaną się bywszemu Xiążęciu Toskańskiemu. Jeżeli ma bydz jaka odmiana w RPtey Cisalpińskiej; wkrótce pokaże Consulta do Lyonu zgromadzona. — Deputacya miast handlowych państwa dawniey Weneckiego prosi Cesarza Jmć; ażeby jako panujący Xiąże przyjął na siebie gwarancyę banku; od kilku wieków w stolicy zgałzoney RPtey kwitnącego; przez co da życie nowę kupcom i mieszkańcom rewolucyami zubożonym;

Przed ogłoszeniem patentu o lotteriyi krajowej; wyszedł drugi o podatkach krajowych. W przemowie Cesarz Jmć wyraziwszy; jak wielkie wydatki czynić musiał podczas wojny; jakie podejmować musi jeszcze w spokojnych czasach; stanowi po wzystkich Prowincyach dziedzicznych i w Galliyi kontrybucyą nadzwyczajną od majątku nieruchomego; kapitałów ettc. Dobra Szlacheckie płacić powinny 45. procentów; kapitały częśc procentu dziesiątą; bank Wiedeński; lotterya Stanów niższey Austryi wolne są od tego ciężaru. Od majątku ruchomego; przemysłu; kunsztów podatek podwyższony bydz nie ma. Nadto ustanowiona jest pewna proporcya; ażeby mianowicie ubożsi obywatele obciążonemi nie byli; tak np. kto nie ma dochodu nad 100. złotych ryńsk. póitoro złotego da na podatek; kto ma 300; zapłaci półtrzecia procenta; od 15. tys. procent 20. ettc. Cesarz Jmć przywróciwszy niedawno w Królestwie Węgierskim niektórym zakonnikom klasztoru i majątek; slychac że wkrótce podobnie łaskę rozciągnac chce na inne zgromadzenia pod Józefem 2. zgaste lub uszczupione. — Kapelan

regimentu kiralsyerów Nafsau, X. Nagy rodem z Transylwanii, jeszcze od Józefa 2. otrzymał medal złoty w nadgodę męstwa na wojnie Turckiey okazanego. Tenże na Włoskich kampaniach, za świadectwem Generała Wenckheim przyczynił się do zdobycia 4. armat na Francuzach; w którym adarzeniu dwie ciężkie rany odniósł, i do nowoy nagrody prawo nabył — Między Wienerisch Neustast i Fiume długo szkodliwą kupę rozbojników nakoniec wytopiono; składała się z głów 37; naczelnik ich był młodzieniec 27. letni, Tonneri, dawniej Kadet w regimencie. — Pracujących nad uzbrojeniem okrętów w arsenałe Weneckim 600. ludzi do domów uwolniono; nie ma dziś Dóm Austriacki na morzu Adryatyckim, jak 3. fregaty, 20. mniejszych statków; czekamy jakie uczyni rozrządzenia Półkownik Wiliams dla podwyższenia morskiej potęgi.

z Londynu 25. Grudnia.

Parlamentowe posiedzenia, z okoliczności swiąt nie na kilka tygodni, dawnym zwyczajem, lecz na dni kilka zawieszono; zkad wnosiemy, że Ministrowie mają wkrótce ważne interesy podawać do rozważenia. W izbie Nizizey uchwalono pozwolić na dystyllacyą wódek po długich sporach; albowiem z wielu Prowincyi odezwę przysłano, że ta wolność może do kraju głód zprowadzić, a przynajmniej drożyznę; dziś chleb 4. funtowy kosztuje więcej szyllinga. — Nie pomysłną dla handlu naszego wiadomość odbieramy z Lisbony, że kupcy Francuzcy niedawno przybyli do tej stolicy, iuz odebrali niezmiernie kommissa na dostarczenie sukien Portugalczykom; które chcąc dostarczyć zakupiają wiele wełny Hiszpańskiej do fabryk swicich. Upadłby tym sposobem traktat r. 1703. przez Posła Anny Królowey Methuen z Dworem Lisbońskim podpisany; Portugalia wtenczas obowiązała się dawać pierwszeństwo suknom Angielskim; my zaś wina Portugalskie zakupować, uwolniwszy wprzód od cła na Francuzkie włożonego. — Harvey Morris jeden z towarzyszy niefortunliwego Napper Tandy, z nim razem uwięziony w Hamburgu, wolność odzyskał w Dublinie, dawszy parękę, że nic przeciw oyczyźnie i prawom czynić nie będzie. Los Nappera wątpliwy; słyhać że odebrał rozkaz gotowania się w podróż do Botanybay. — Dnia wczorajszego towarzystwo za cel mające zachęcać rolników Angielskich do chowu bydła, rozdawało publicznie tym nagrodę, którzy woły i barany narosleysze, i naytłuszcysze pokazali. Prezydował Xiążę Bedford; mając przy sobie AsefSORami wielu z pierwszych i naybogatszych Parów Angielskich. — Admiralicya żoła maytkom zaległy, jakoteż część zdobyczy każdemu przypadającej, nie kazała opłacać w portach, lecz gdy do domu i familii powrócą; inaczej albowiem często się zdarzało że człowiek odebrawszy kilka tysięcy FS. po kilkodniowey w miastach zabawie, do domu naspożynek bez szeląga powracał.

W mieście New York gorączka żółta zwała zupełnie ustala.

z Paryża 27. Grudnia.

Pouchet literat, człowiek doskonały w ekonomice polityczney, za którego radą rząd idąc nigdy nie pobiłdział, wydał teraz uwagi o handlu Bałtyckim, i składzie towarów w Gothemburgu. Nie dość, powiada, mieć kray żyzny, rozległe osady; trzeba handlu i przemysłu, ażeby naród stanął na stopniu potęgi wysokim; inaczej Hiszpania bydz powinna bogatszą i szczęśliwszą od W. Brytaunii. Bez handlu potęgi morskiej utrzymywanie narodom staie się szkodliwe. Francya może zprowadzić handel naywiększy po wszystkich częściach swiata; ieden z naypożyteczniejszych jest na morzu Bałtyckim; w tej żegludze naylepsi fermują się maytkowie. Znał to Richelieu, lecz mało uczynił; Colbert r. 1669. założył kompanią handlu północnego; ta jednak miastom Anzeatyckim wytrzymać nie mo-

gła. Hamburga, Lubeki, i wielu innych miast okręta, przez całe panowanie u nas Ludwika 15. utrzymywały handel z północą Francuzki. Nakoniec Ludwik 16. r. 1784. z Gustawem 3. podpisał umowę; daliśmy Szwedom wyspę cukrową S. Bartłomieja; nam pozwolono mieć składy kupieckie w Gothemburgu. Lecz Francya z okoliczności korzystać nie umiała. Anglia corocznie do morza Bałtyckiego posyła więcej 4. tysięcy okrętów; Admiraliowie iey, Oficjeryowie, sternicy, maytkowie, tu doskonalić się zwykli, iak w naylepszej szkole posród nieustannych nawałności i przyypadków; flagę Francuzką ledwie kto widział na północy. Trzeba się spodziewać, że rząd nowy korzystać będzie z traktatu r. 1784; w Gothemburgu trzymając wielki skład naszych towarów, wielką łatwość w handlu znajdziemy naypotrzebniejszym, ponieważ Francya potrzebuie koniecznie morskich ammunicyi, drzewa, pieńki, miedzi, żelaza, których naywięcej północ przedaie.

Admirał Villaret wychodząc pod żagle z portu Bresteńskiego, donosił ludowi morskiemu, że karnosc naycisleyszą każdy zachować powinien. Powszechnie tu jest rozumienie, że flotta nasza do Indyi zachodniej płynie przeciwko chęci i zamiarom rządu Angielskiego; lecz Konsul nie mógł dłużej zostawić w stanie niepewnym wyspy S. Domingo, gdzie General Toussaint czekając potwierdzenia swoicy dla Murzynów konstytucyi, niespodzianą wiadomość odbierze o przybyciu liczney floty z wojskiem lądowem. Ciekawa będzie determinacya tego. — Na kongressie w Amiens wiele mówiono o przyszłym losie Włoskiej krainy; musiał nakoniec Józef Buonaparte Margrabiemu Cornwallis ukazać traktat Madrycki, dotąd chowany w skrytości, który się zciaga do Toskanii i Xięstwa Parmeńskiego; to podobno jest przeznaczone Królowi Jmci Sardyńskiemu w zamianę za Piemont stracony. Lecz nie o samym tylko Włoskim kraju rząd nasz pamięta. Pierwszy Konsul w tej stolicy zebrał deputacyą z ludzi złożoną doskonale znających prawa narodów, interessa mocarstw Europejskich; ci na tajemnych posiedzeniach z Graffem Cobenzl Margrabią Lucchesini, innemi Posłami zagranicznymi, kładną teraz zasadę pokoju powszechnego, mianowicie zaś indemnizacyi. Ponieważ Dwór Wiedeński nie zgadza się z Berluskim w interessie sekularyzacyi, gdy ieden więcej, drugi naymniey kapitał bogatych w Niemczech zachować pragnie; pomieniona Deputacya wszystkie trudności stara się rozwiązać; Buonaparte zaś decyzyą poloży. — Biskup Konstytucyjiny Gregoire, którego rewolucya na ten stopień wyniosła, który dostojność Biskupią pierwszy rezygnował dla przywrócenia pokoiu, na żądanie Oyca S. odniósł cnot obywatelskich ulubną nagrodę, z pomiędzy kandydatów wielu Senatorem obrany RPtey.

Mówiliśmy że zgromadzenie prawodawcze odrzuciło projekt księgi praw cywilnych, przez Portalisa napisaney, przez Konsyliarzów Stanu długo roztrząsaney. Nie podobało się w tém dziele Francuzom; zaciowanie prawa kadukowego dla cudzoziemców; warowane w niektórych przypadkach konfiskaty; co ludziom cnoty gruntowney nie mającym daie pozorną przyczynę dogodzenia widokom szczegulnym; zbyt łatwe za lada przestępstwo skazywanie na deportacyą; zbyt łatwe udzielanie przywilejów obywatelstwa Francuzkiego cudzoziemcom, takim nawet którzy w obcey zostają służbie; śmierć cywilną zwana, zrywająca nawet węzeł małżeński; i wiele innych artykułów zdrowemu rozsądkowi, słusznosci przyrodzoney przeciwnych; tak wielka jest prawda, że dzieło ludzkie doskonałe bydz nie może, naybardziej wprawdastwie obeymującym millionowe narodów familie, nieskończone interessa i potrzeby. — Minister Talleyrand wyiechał do Lyonu, gdzie iuz przybyło 420. Deputatów Cisalpińskich. Posród tych zprzymierzeńców Buonaparte ma się pokazać ze wszelką okazałością, iaka otaczać powinna rządzącę naywyższego RPtey Francuzkiej. Na ten koniec zalecił Ministrowi skarbowemu wy-

liczyć 4. liwrów milliony; część zapewne większą tej summy przeznaczał na zachęcenie manufakturzystów Lyońskich, którzy domy i rękodzieła swoje z gruzów podnoszą pracowicie. Oświadczył Marbois, że tak wielkie summy skarbu wyliczyć nie może. Odchodzi od Ministra w głębokim milczeniu Buonaparte; Marbois prosi o dymisję; lecz Konsul odpowiada, że usługi takiego człowieka potrzebne są Ojczyźnie; który stan publicznych interesów rządowi najwyższemu nie lęka się ukazywać w prawdziwej onych postaci.

Z Leibgardyi Konsulowskiej do Lyonu nie posłano nad 250. ludzi. Obywatele tego miasta najkosztowniej czynią przygotowania na przyjęcie wskrzesiciela swojego. — Poseł Turecki, odebrał niedawno z Constantinopola wiele materii orientalnych, które przyjacielom swoim w podarunku ofiarował. Porta z negocjacyi jego wielce jest ukontentowana; ma być wkrótce odwołany. — Pierwszy Konsul 4. nowych Konsyliarzów do rady stanu wprowadził; Pigota do deputacyi prawodawczej, ex-Ministra morskigo Forfait i Admirała Bruix do departamentu morskigo; Generała Dessolles do wojennego. — Kardynał Erskine z Londynu do Rzymu jadący, tu się znajduje. Urodził się w Szkocyi; familia jego z najpierwszych w kraju; krewny jest sławnego Adwokata Erskine. — Do Lyonu 20. Prefektom departamentowym przybywać kazano. — Trybunał appellacyjny Turyński pisał do Konsula pierwszego. Donosiemy powiada, o instalacyi naszej; przyjmując na siebie obowiązek postrzegania całości praw nowo Piemontowi nadanych naszą jest powinnością złożyć za to rzetelne podziękowania imieniem wszystkich współziomków temu, od którego dar odbieramy. Niech to oświadczenie zadatkem będzie wierności i przywiązania tego narodu, który losu przyszłego z ufnością czeka od Francuzów. Wiadzą Piemontczykowie przygotowane już materyały na wielką budowę przyszłej szczęśliwości narodów, i spokojnie czekają tej chwili, która koniec położy wątpliwości naszej. Otrzymane dobrodzieystwa nowych są zadatkem. Na początku urzędowania twoiego przyrzekłeś zwyciężyć Francuzom; wiemy żeś obietnicę rzetelnie spełnił, obiecałeś pozostałym Europie dać pokój; już wszystkie narody broń złożyły; przyrzekłeś nakoniec Piemontczyków uszczęśliwić; pewną nadzieję mamy w słowie Konsula Buonaparte, że i ten jeszcze dług zapłaci.

Podając za kandydatów do Senatu Generała Jourdan, Berruyer, Lamartellere, Buonaparte krótko wspomnieli ich zasługi; więc mówią pisma publiczne. Jourdan zaczął służyć wojskowo r. 1778; otrzymał dymisję po Amerykańskiej wojnie. Rewolucya go wyniosła do stopniów najwyższych, r. 1791. został Szefem batalionu Vienne; r. 1793. Generałem brygady; w bitwie pod Hondscorte z armią Xiążęcia d'York służąc pod Houchardem raniony; otrzymał po nieszczęśliwym wodzu komendę najwyższą; Xiążęcia Cobourg w 80. tysięcy twierdzę Maubenge oblegającego, po 48. godzinnej bitwie zwyciężył. r. 1794. Jourdan Szef armii Sambry i Mozy, wyższe nad wszelkie pochwały zwycięstwo, odniósł pod Fleurus; iemu winien Pichegru, że bez przeszkody od zprzymierzeńców zagarnął Niderland. Tryumfował jeszcze Jourdan pod Tirlemont, Liege, i Juliers, i Niemce po Ren zawoicował. Pamiętna jego za tę rzekę przeprawa w Dusseldorf r. 1795. W następnym roku pędził Austryaków do Palatinu. Choroba wodza, omyłka Generała Bernadotte, który dał się zwyciężyć pod Amberg, pociągnęły nieszczęśliwą retyradę. Jourdan komendę stracił, i w radzie 500. zasiadać począł. Jednak r. 1799. Dyrektorowie zaczynając wojnę nową, w nim ufność położyli; lecz już szczęście niesprzyjało; pierzchnął Jourdan kilkakrotnie w Szwabii przed Arcy Xiążęciem Karolem, i z obozu się oddalił. Po rewolucyi, która Konsula Buonaparte wyniosła, miał być na deportacyą skazany; darował urazę Konsul, a męża Ojczyźnie zasłużonego ponizając nie chcąc Administratorem uczynił Piemontu; na którym urzę-

dzie sprawuje się czas długi z ukontentowaniem; iak słyhać, mieszkańców; w nagrodę umieszczony między kandydatami do Senatu.

La Martelliere narodził się r. 1792; służyć zaczął w artylleryi r. 1757. odprawił wojnę 7. letnią, był na wyspach Antylskich. Pisma jego są znaiome i szacowane od Officyerów Francuzkich. Jeszcze przed rewolucyą Lamartelliere był liczony między najdoskonalszemi Officyerami tego korpusu, który miał W. Fryderyk za najoświeceniwszy z korpusów militarnych w Europie całej. Na początku rewolucyi był Półkownikiem artylleryi; nie opuścił żadney kampanii; zachował RPtey Perpignan przez Hiszpanów zagrożony; bronił uporczywie twierdzę Bellegarde; r. 1797. 17. listopada też sama kula która Generałowi en chef Dugommier życie odjęła, raniła stojącego przy nim Lamartelliere. Wkrótce obległ i dobył twierdzę Roses, gdzie znowu ranę odniósł. Inne kampanie odprawił pod Genuą i nad Renem; ciągle bawił w obozach; tam najmilsze dla niego mieszkanie. — Naostatek Berruyer r. 1753. służyć zaczął prostym żołnierzem w regimencie Aumont; zażywał się przy oblężeniu Port Mahon pod Marszałkiem de Richelieu; w bitwie pod Soest w Niemczech 7. ran odniósłszy, na boiowisku Officyerem okrzyknięty, służył do końca 7. letniej wojny; odprawił kampanię w Corsyce przeciw Paolemu; naostatek po stopniach idąc otrzymał rangę Generała r. 1792; w następnym kommandant armii wewnątrz i Vendeyskiej; dany Inspektor Włoskiej i alpeyskiej; w nagrodę 51. letniej służby, po 17. kampaniach szczęśliwie odbytych został kommandantem domu wielkiego inwalidów w tej stolicy; dwakroć był trepanowany.

z Bruxelles 20. Grudnia.

Dokończenie pisma Kardynała Caprara.

Z tych względów Ociec S. ogłasza, że poprzednik jego Pius 6. nigdy żadney klątwy nie rzucił ani kar kościelnych rozciągał na przysięgłe duchowieństwo; takich więc mieć nie trzeba za odszczepieńców heretyków, wyklętych; ani też odbierać urzędów kościelnych; iakie dotąd piastowali; chyba inném wykroczeniem na to zasługują. Nie wątpi Ociec S. że wszyscy którzy dotąd utrzymywali ważność lub nieczymność pomienioney przysięgi, uwiadomieni o myślach S. Stolicy, tej wyrokom poddać się zechcą, iak na cnotliwych Katolików przystoi; chcąc jednak usunąć pozorne nawet przyczyny do nowey niezgody, która jedność kościelną i spokojność domową może zamieszać, zabrania uroczyście wydawania pism iakichkolwiek, na obronę jedney lub drugiey z przeciwnych opinii, któreby roziątrzyć jeszcze mogły poiedome umysły; i gorszące wkrzesić zamieszania. Dan w Paryżu. r. 1801. d. 2. Grudnia. Caprara.

Kardynał do tego breve przyłączył formułę, którą duchowieństwo Belgickie ma podpisywać, następującej treści: „Oświadczam, że wykonywać przysięgę na nienawiść do „stoisntwa Królewskiego i anarchii, byłem w „tęm przekonaniu, jakbym przysięgał nie czy- „nie żadnych spisków na przywrócenie dostoi- „ienstwa Królewskiego do Francyi, z wywró- „ceniem RPtey i Konstytucyi r. 3. W prze- „ciwném znaczeniu pomienioną przysięgę po- „tępian, jak onę potępiał Ociec S; Pius 6. „Dziś z radością czynię wyznanie synowskie „go ulżanowania, zupełney podległości, postu- „fisenstwa scislego dla Stolicy Apostolskiej. „To breve dziwny skutek sprawiło w Departamentach Belgickich; wielu Duchownych wyższego stopnia stosując się do myśli Oyca S. przykładem swoim innych pociągają do przysiężenia na wierność Konstytucyi.

Od brzegów Menu 15. Grudnia.

Biskupi Niemieccy wielką trudność znaleźli w przychyleniu się do chęci Oyca S. względem praw iakie mają rządzić częścią dyoceczyi swoich, która na lewym brzegu Renu jest położona. Niektórzy rozumieją, iż według praw Rzeskich, zrzeczenie się Biskupów nie może

bydź ważne, bez wyraźnego przyzwolenia Cesarza Jmci i wszystkich stanów seymujących; trzeba więc rekwizycją Ojca S. przełożyć Seymowi, którego większość napisze *Conclausum*: Elektor Moguncki jeszcze się nie zrzekł praw swoich, iakęsmi rozumieli; owszem oświadczył wyraźnie, że nic czynić nie ma bez weli Cesarzkiej. Toż samo zrobił Biskup Spireński. — Baron Hardenberg Pruski Minister, o którego podróż przez kraj Szwajcarski donoszono, dotąd bawi w Anspach. — Prywatne wiadomości znać dają, iż jeden z Xiążąt Bawarskiego domu otrzymał większość głosów między kawalerami Niemieckimi na wielkie Mistrzostwo Maltańskie.

z Hagi 29 Grudnia.

Przybył tu Agent Xiążęcia Orange namawiając sług dawniejszych Dworu jego, ażeby do Oranienstein przybywali, gdzie bywszy Stadholder mieszkać będzie. Deputowani dla ułożenia projektu Administracyi Departamentowej wyznaczeni wczora mieli długą rozmowę z osobami rządowymi które z projektów najlepszy mają wybierać; któryby odpowiadał potrzebie powszechney. Zgromadzenie prawodawcze potwierdziło ustawę od Regencyi sobie przyniesioną; ażeby od r. 1802. Oficyerowie stanu wojskowego aktualnie będący w służbie, jako też pensyonowani, wolnemi byli od obowiązku przykładania się do przymuszonej pożyczki. etto. dając przyczynę, że ten który krew i życie oddał Oyczyźnie, już do innej oliary pociąganym bydź nie może. Regencya pod karą zabroniła namawiać do emigracyi obywateli Batawskich. Do tey ustawy pobudką byli werbownicy zagraniczni, którzy namawiać zaczęli mianowicie fabrykantów i rzemieślników do szukania nowej oyczyzny. — Listy z Amiens prywatne donoszą, że negocyacye są naytrudniejszye w punktach 1. jakim sposobem wyspa Malta Kawalerom będzie przywrócona, i pod czyją zostanie protekcyą. 2. interesa Niemieckie, do których należeć chce Wielka Brytannia. 3. traktat handlowy między Anglią i Francją. — Ostatnie wiadomości z Batawii dochodzą d. 16 Czerwca; natenoczas osady nam pozostałe na wschodzie były w stanie najlepszym. Rada do Administracyi osad Azyatyckich wyznaczona zebrała wiele zdalnych osob, które mają w nich bydź użytymi do posług publicznych; wszystkie już są na okrętach i pod żagle wyhidą za dni kilka. Admiral Hartsink niewiadomo dla jakiey przyczyny nie wypłynął z Flesingue, chociaż wie dawno o wyisciu Bresteńskiej floty. Kupcy Amsterdamu niezmiernie przygołowani czynią do otworzenia handlu zyskowego, naybardziej w Niemczech, i na morzu Bałtyckim. R. 1799. gdy Xiążę d' York z wojskiem wyładował do Holandyi północney, fregata Angielska, bogate złotem subsidia do Niemiec wioząca, pod Calandog zatonała; maytkowie nasi pracują teraz około dobycia tych skarbów. Spokoyne wyiscie floty Bresteńskiej, powszechną u nas radość sprawiło; każdy się dziś przekonał, że przeszkody wszelkie do pokoju są uprzatnione; i dla tego papiery nasze w górę poszły. Zgromadzenie prawodawcze pozwoliło rok cały kupcom żeglować do Indyi zachodniey, chociażby okręta ich nie w kraju Batawskim budowane były.

Kommissya Szpitalna Litewska za wiedzą i potwierdzeniem Rządu Gubernińskiego Litewskiego na sessyach swoich rannych w domie WJX. Rotkiewicza Kanonika pod Nr. 159. położonym, w dniach 27. i 30. Stycznia, a ostatecznie w dniu trzecim Lutego R. 1802. będzie odbywać Licytacyą dla wystawienia izbic murowanych pod Most zwanym Zielonym na Rzece Wilii wzorem tey, iaka już jest ukończona; którego plan i dalsze objaśnienie chcącemu się podiać, w wzmiedionoy roboty, bę-

dzie okazany w Kancellaryi Kommissyi Szpitalney.

Rząd Guberniński Litewski ogłasza; iż Dobra nizey oznaczonych Osob wzięte za summy Dekretami, Kommissyi do upadłych Izesciu Bankow w Warszawie wyznaczonych, zasądzone; 1. Rawdań zwane do Sukcesorów zeszłego Olendzkiego Półkownika byłych W. Polskich przynależne w Pcie Rofsienakimi położone; w którym dufz płci męskiey 40; dymow zaś 19. 2. Część dobr Kurkle zwanych w Pcie Wilkom: sytuowanych niegdys do Ur. Kosciakowskiego Stty-przynależnych z wsiami Zanowieście; i Polance w których dymow 7, dufz płci męskiey 28; że-skiey 18, oraz gruntów włok 8, 28 morgow, prętow 34. i pręcikow 35; sprzedawane będą przez publiczną licytacyą, w terminach, tczym 15go zcim 20go i 3cim 25. Lutego następującego 1802 Ru. Zyczący zatym nabyć pomienione Dobra, zechcą stawić się w przerzeczonych terminach do licytacyi w Rządzie Gubernińskim Litewskim Xbra 13. dnia 1802. Ru.

Podaje się do wiadomości że wkrótce ma wynisć Kalendarz nieustanny ze wszelkimi wygodami iakiego dotąd niemiano w Polskim ięzyku, który prócz że zakręcenim jednego kołka w Miesiąc a drugiego raz na tydzień, ma wskazywać godziny wschodu i zachodu, długo- dnia i nocy, znaki zodyatyczne słońca, święta znakomitsze, dni miesięczne i tygodniowe etct. Nadto ieszcze dla nie pospolitey swey zewnętrzney dekoracyi służyć będzie wybornie za Landszaft do sciany. Czas do Prenumeraty od Nowego Roku cztery tygodnie cena dla Prenumeratorów zll: 8. potym po zll: 12. Mieysce Prenumeraty w Xiegarzni XX. Piarow i w Xiegarzni Akademickiey Sgc? Jana.

W Kancellaryi Pocztamtu Litewskiego znaydują się do przedawania Kalendarze ordynaryjne St. Perersburgskie na Rok terażniejszy w ięzykach Ruskim i Niemieckim, w krótce zaś nadeyda z St. Petesburga Dworskie i Adffes Kalendarze.

Mam honor uwiadomic Przesw. Publikum; że zamyslam dzieło pod tytułem; Lekarz brzemiennych rodzających i karmiących; za następną Prenumeratą wydać. Dzieło te będzie na 4. części podzielone; zawierać będzie dla Matek przepisy potrzebne w ciągu tych 3. periodach czyli terminach; i oddzielny traktat o nowonarodzonych. Skoro liczba prenumeratorow dostateczną będzie wraz dzieło te wyidzie.

Cena Prenumeraty czer: zll: 2. w złocię. w Wilnie u JP. Hurtera Nauczyciela w Korpusie Kadetow w Kownie u JP. Doktora Wulffa a w Wilkomierzu u JP. Elricha.

w Grodnie u Doktora Tienffenbouch; w Poniewieżu u Doktora Reynisza; w Telszach u Doktora Haltfusa w Rosieniach u Aptekarza Sandera.